

عنوان مقاله : نقش روش شنیداری - کلامی در افزایش مهارت‌های ارتباطی کودکان کم

شنوای شدید تا عمیق (بوسنتر)

نویسنده (نویسنده‌گان) : مامک جولائی - عطیه اشتیری

آدرس : تهران - مرکز آموزش و توانبخشی آوا

یکی از روش‌های مورداستفاده در توانبخشی کودکان مبتلا به افت شنوایی روش شنیداری - کلامی است. استفاده از این شیوه می‌تواند منجر به اکتساب زبان شفاهی از طریق شنیدن بشود و در حقیقت استفاده از باقیمانده شنوایی تقویت شده به طور مداوم این امکان را فراهم می‌سازد که کودکان ناشنوا و کم شنوای شنیدن پردازش و کاربرد زبان کلامی را بیاموزند. فلسفه روش شنیداری - کلامی حمایت از این حق انسانی است که افراد دچار درجات مختلف آسیب شنوایی باید فرصتی داشته باشند تا به رشد توانمندی‌هایشان درزیمه برقارای ارتباط کلامی با افراد خانواده و مجموعه افراد جامعه دست یابند و امروزه باوجود وسائل کمک شنیداری مناسب اغلب این کودکان می‌توانند به میزان قابل ملاحظه ای از تمرينات این شیوه بپره بند شوند.

هدف از این بررسی بیان نقش روش شنیداری - کلامی بر روی تمامی ابعاد زبانی در کودکان کم شنوای ۲-۶ ساله - ای است که از وسیله کمک شنیداری (سمعک) استفاده کرده‌اند. این پژوهش به صورت گزارش موردنی شامل ۶ نفر از کودکان حاضر در مرکز توانبخشی روزانه می‌باشد که علاوه بر کلاسهای آموزشی ویژه از یک جلسه گفتار درمانی یک جلسه تربیت شنیداری در هفته بارویکرد شنیداری - کلامی بپره بند شده‌اند. نتایج حاصله پس از یک دوره زمانی که به طور متوسط ۱/۵ سال بدون توقف به طول انجامیده است موردن بررسی قرار گرفته و ارزیابی مهارت‌های شنیداری و زبانی در سطوح مختلف معنی شناسی، گرامر، واژشناسی و کاربرد شناسی حاکی از پیشرفت قابل توجه در تمامی سطوح می‌باشد.

واژگان کلیدی : کم شنوایی، روش شنیداری - کلامی، مهارت‌های ارتباطی، سطوح زبانی